

Rod totul până la os

Flavius

Uneori
cioplit în lemnul verde al durerii
zăvor cu creste ascuns
închid hrubele vinului sub deal roditor.

Licoarea
galben-verzuie și rubinie
sub impulsul adâncirii divine
dau cu zaruri peste gânduri nomade,

sub patima cărnii ce nu-și pune frâu.

Rod totul până la os
nestăpânit fiind
cineva mă stăpânește prea mult.

Nu stă pe gânduri și mă folosește
ca pe un vânat norocos.